

РЕШЕНИЕ

№ 662

гр. София, 01.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8715** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] (в несъстоятелност), ЕИК:[ЕИК],
[населено място] – 1870,[жк], представлявано от Ц. Б. – синдик, срещу Решение от
29.03.2012 г., постановено по НАХД № 22165/2011 г. на Софийски районен съд (СРС),
НО, 96-ти състав. С решението е потвърдено издаденото на 28.10.2011 г. Наказателно
постановление (НП) № Р-10-1092 на заместник-председателя на Комисията по
финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната
дейност”, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева,
на основание чл. 221, ал. 8, т. 1, предложение първо, във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона
за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за нарушение на чл. 31, ал. 1, пр.
2, т. 1, във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 от 17 септември 2003 г. за
проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на
ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите
емитенти на ценни книжа (Наредба № 2 от 17 септември 2003 г.).

Оспорващият сочи, че Решението е взето при нарушение на материалния закон, както
и че е необосновано, поради което подлежи на отмяна. Счита, че в съответствие с
изискванията на чл. 22б, ал. 5 от Закона за счетоводството, предприятия, обявени в

несъстоятелност са задължени да представят годишен финансов отчет (ГФО) на базата на национален счетоводен стандарт, приет от Министерския съвет.

Заверен от регистриран одитор ГФО за акционерните дружества, както и изготвянето на одиторския доклад към него, са изискване на чл. 38 от Закона за счетоводството и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 от 17 септември 2003 г. за проспектите при публично предлагане и допускане до търговия на регулиран пазар на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа. Съгласно чл. 221, т. 6 ТЗ, единствен и компетентен орган да назначи и освободи регистриран одитор е Общото събрание на дружеството. С Решение от 31.05.2010 г. по т.д. 95/2007 г., ТО, VI – 2 състав, по описа на СГС, [фирма] е обявено в несъстоятелност, с последиците по чл. 711 ТЗ, в това число и прекратяване правомощията на органите на длъжника – юридическо лице. След като по отношение на длъжника – търговско дружество е постановено прекратяване на правомощията на неговите органи, последните, макар и да продължават да съществуват, с оглед използваната законодателна техника на чл. 711, ал. 1, т. 3 ТЗ, нямат компетенции да осъществяват всяка една от дейностите, присъщи на съответния орган, а единствено биха могли да осъществят само изрично предвидените в закона дейности. Изрично вменените в чл. 221, т. 6 ТЗ правомощия на ОС не могат да се изземват от органите на несъстоятелността. Твърди се, че с правомощия по назначаване и освобождаване на регистриран одитор не разполага нито Събранието на кредиторите – чл. 677 ТЗ, нито синдика, съобразно разпоредбата на чл. 658 ТЗ.

Според жалбоподателя, в постановеното решение, съдът не посочва мотиви, които да оборват посочената липса на законова възможност от страна на синдика в производството по несъстоятелност да взема решения по чл. 221 ТЗ. В подкрепа на тезата си посочва съдебна практика. Посочва, че синдикът не може да осигури средства за заплащането на възнаграждение на одитора, тъй като необходимите за това средства следва да бъдат заплатени от масата на несъстоятелността, а в закона липсва предвидена възможност.

Предвид изложеното, иска съдът да отмени изцяло Решение от 29.03.2012 г., постановено по НАХД № 22165/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 96-ми състав.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. М. Н., оспорва касационната жалба, като обсъжда наведените аргументи в касационната жалба като неоснователни. По същество моли съдебното решение, предмет на касационен контрол, да бъде оставено в сила изцяло, като правилно и законосъобразно. По делото са представени подробни писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Балев, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и пледира същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, VI – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от активно легитимирана страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на установените обстоятелства по делото, районният съд е формирал и изложил мотиви относно извършването на нарушение, които настоящият съд споделя изцяло.

СРС е приел, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. По безспорен начин е установено наличие на административно нарушение по чл. 31, ал. 1, т. 1, предложение 2, във вр. с чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 от 17 септември 2003 г.

Настоящата касационна инстанция намира за правилен довода на СРС за налагане на имуществена санкция в минимален размер на 500 лева, след като е съобразил всички обстоятелства по чл. 27 ЗАНН и съобразно тежестта на извършеното нарушение.

Предвид гореизложеното и поради съвпадение на изводите на касационната и въззивната инстанция, касационната жалба е неоснователна, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, VI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.03.2012 г., постановено по НАХД № 22165/2011 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.